



ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про основні засади державної
політики у сфері утвердження
української національної та
громадянської ідентичності**

13

грудня

2022року


N 2834-IX

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів


1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) військово-патріотичне виховання - наскрізний виховний процес, спрямований на формування у громадян України оборонної свідомості, готовності до національного спротиву, підвищення суспільної значущості та поваги до військової служби, мотивації громадян до набуття ними необхідних компетентностей у сфері безпеки і оборони;




2) волонтер сфери утвердження української національної та громадянської ідентичності (далі - волонтер) - фізична особа, яка добровільно здійснює соціально спрямовану неприбуткову діяльність шляхом надання волонтерської допомоги за напрямом утвердження української національної та громадянської ідентичності;

3) громадянська компетентність - здатність особи реалізовувати і захищати права та свободи людини і громадянина, відповідально ставитися до обов'язків громадянина, брати активну участь у суспільному житті, підтримувати розвиток демократичного суспільства та утверджувати верховенство права, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, пов'язаних з ідеями демократії та верховенства права, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, з усвідомленням рівних прав і можливостей;




4) громадянська освіта - це сукупність систематизованих знань, умінь, навичок, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, пов'язаних з ідеями демократії та верховенства права, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, з усвідомленням рівних прав і можливостей;


5) громадянська стійкість - здатність особи виявляти свою національну та громадянську ідентичність у повсякденному житті і в умовах негативних зовнішніх впливів;



б) громадянсько-патріотичне виховання - наскрізний виховний процес, спрямований на усвідомлення громадянами України власної відповідальності за розвиток успішної країни та важливості турботи про благо українського народу;



7) духовно-моральне виховання - наскрізний виховний процес, спрямований на формування та розвиток духовних і моральних цінностей громадян України, закордонних українців, а також іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, на основі суспільно-державних (національних) цінностей України;




8) заклад сфери утвердження української національної та громадянської ідентичності - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, що здійснює діяльність з реалізації проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, спрямованих на національно-патріотичне, військово-патріотичне виховання та/або громадянську освіту;




9) інститути громадянського суспільства - неприбуткові організації, що діють відповідно до законодавства України;


10) інфраструктура з утвердження української національної та громадянської ідентичності - будівлі, споруди, інші приміщення, земельні ділянки, на яких вони розташовані, що використовуються суб'єктами відносин у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності для реалізації державної політики та проектів у зазначеній сфері;




11) координаційна рада з питань утвердження української національної та громадянської ідентичності - постійно діючий консультативно-дорадчий орган, утворений при Кабінеті Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевому органі виконавчої влади, органі місцевого самоврядування, що бере участь в оцінюванні ефективності державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності та сприяє координації діяльності суб'єктів відносин у зазначеній сфері на відповідній території;




12) національно-патріотичне виховання - наскрізний виховний процес, спрямований на утвердження української національної та громадянської ідентичності, формування оборонної свідомості на основі суспільно-державних (національних) цінностей України, соціальної активності та відповідальності, готовності до дієвого виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, державної незалежності і територіальної цілісності України;




13) оборонна свідомість - свідоме сприйняття та готовність громадянина до захисту незалежності і територіальної цілісності України, конституційних засад державного ладу, національних інтересів та суспільно-державних (національних) цінностей України;



14) проект у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності - сукупність заходів з метою створення продукту, блага чи послуги, спрямованих на реалізацію завдань державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності за напрямками національно-патріотичного, військово-патріотичного виховання або громадянської освіти;




15) суб'єкти відносин у сфері національно-патріотичного та військово-патріотичного виховання - фізичні та юридичні особи, що беруть участь у реалізації проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності за напрямками національно-патріотичного або військово-патріотичного виховання;



16) українська громадянська ідентичність - стійке усвідомлення громадянином України, закордонним українцем свого політико-правового зв'язку з Україною, українським народом та громадянським суспільством;

17) українська національна ідентичність - стійке усвідомлення особою належності до української нації як самобутньої спільноти, об'єднаної назвою, символами, географічним та етносоціальним походженням, історичною пам'яттю, комплексом духовно-культурних цінностей, зокрема українською мовою і народними традиціями;




18) фахівець у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності - найманий працівник або особа, яка працює за цивільно-правовим договором чи на громадських засадах, що здобули компетенцію за напрямками національно-патріотичного, військово-патріотичного виховання та/або громадянської освіти, функціональні обов'язки яких включають питання утвердження української національної та громадянської ідентичності.



Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають між юридичними, фізичними особами, суб'єктами владних повноважень у процесі формування та реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності.




2. Особливості реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності в окремих сферах суспільних відносин можуть встановлюватися законами України та іншими нормативно-правовими актами, що регулюють відповідні відносини, за умови дотримання вимог цього Закону.

Розділ II. ЗАСАДИ УТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА ГРОМАДЯНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Стаття 3. Правова основа державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності

1. Правову основу державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності становлять Конституція України, закони України "Про національну безпеку України", "Про освіту", "Про закордонних українців", "Про волонтерську діяльність", "Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті", "Про основи національного спротиву", цей Закон, інші нормативно-правові акти України, міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.



Стаття 4. Мета, основні завдання та пріоритети державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності

1. Метою державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності є досягнення єдності в українському суспільстві шляхом подолання суперечностей соціокультурного, мовного, регіонального характеру на основі європейського та євроатлантичного курсу, забезпечення дотримання конституційних гарантій прав і свобод людини і громадянина.

2. Основними завданнями державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності є:


1) формування у громадян України, у тому числі дітей та молоді:

активної громадянської позиції на основі поваги до прав людини, духовних цінностей українського народу, національної самобутності;

оборонної свідомості та громадянської стійкості;


патріотизму;

поваги до державних символів, державної мови, суспільно-державних (національних) цінностей України, розуміння їх важливості для становлення держави;




2) формування та збереження української національної ідентичності у громадян України, які усвідомлюють свою належність до української нації, а також у закордонних українців;

3) забезпечення розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України;



4) усунення впливу держави-агресора (держави-окупанта) в інформаційній, освітній, культурній сферах України;

5) активізація діяльності інститутів громадянського суспільства для досягнення цілей державної політики в зазначеній сфері;



6) поширення інформації про ветеранів війни, формування у суспільстві традицій вшанування пам'яті загиблих (померлих) ветеранів війни;


7) формування готовності громадян до виконання конституційного обов'язку щодо захисту незалежності та територіальної цілісності України.



Стаття 5.


2. Основними принципами, що визначають порядок формування державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, є:

1) верховенство права - визнання людини, її прав та свобод найвищими соціальними цінностями, що визначають зміст і спрямованість державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;



2) законності - відповідності Конституції та законам України, міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

3) ефективності - найбільш повне досягнення цілей державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності з раціональним використанням визначеного обсягу бюджетних коштів;



4) відсутності дискримінації - рівний доступ усіх суб'єктів до участі у проектах у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;


5) відкритості - прозорість процесу формування і реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, регулярне публічне звітування про результати досягнення її цілей;



6) наступності - нерозривний зв'язок з національною історією, культурою і традиціями українського народу;


7) диспозитивності - свобода у виборі форм реалізації проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;

8) партнерства - широке застосування форм і методів державно-приватного партнерства, залучення інститутів громадянського суспільства та волонтерів до процесу формування та реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;




9) патріотизму - спрямування державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності на формування громадянської стійкості, протидію проявам дискримінації, корупції, колабораціонізму, сепаратизму, пропаганди тоталітарних режимів;

10) системності - комплексного та послідовного здійснення державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, формування цілісної системи світоглядних уявлень, принципів та переконань, що базуються на суспільно-державних (національних) цінностях України;



11) обґрунтованості - визначення пріоритетних напрямів та завдань державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності відповідно до суспільних потреб, на підставі результатів соціологічних та наукових досліджень, статистичних даних, з урахуванням кращого міжнародного досвіду;

12) результативності - розроблення та реалізація проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності з метою досягнення конкретних вимірюваних показників (результатів);




13) політичної неупередженості - недопущення політичної агітації, пропагування або рекламування політичних партій, рухів чи ідеологічних течій під час реалізації проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;

14) міжвідомчої і міжсекторальної взаємодії - залучення органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів до формування та реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності.




Стаття 6. Ціннісні орієнтири утвердження української національної та громадянської ідентичності

1. Утвердження української національної та громадянської ідентичності базується на суспільно-державних (національних) цінностях України.
2. Суспільно-державні (національні) цінності України є концептуальною основою та консолідуючими чинниками утвердження української національної та громадянської ідентичності, фундаментом для гармонізації інтересів людини, забезпечення стабільності в суспільстві та сталого розвитку держави.




3. Основними суспільно-державними (національними) цінностями України є:

1) соборність - єдність, неподільність усіх територій України, духовна єдність українців, які проживають на території України, а також єдність усіх громадян України незалежно від національності та віросповідання, спрямована на утвердження справжнього суверенітету і незалежності України, побудову процвітаючої демократичної національної держави;




2) самобутність - національна ідентичність, неповторність, оригінальність, які виявляються окремою особою чи групою осіб у ментально обумовленому художньо-мистецькому світосприйнятті, національно прийнятних способах спілкування, діяльності, поведінки. Самобутність українського народу визначається його історією, культурою, традиціями та українською мовою;



3) воля - здатність, намір, кероване намагання, прагнення досягти мети. Проявом волі українського народу є героїка боротьби за незалежність України, прагнення до самостійності, невпинний пошук шляхів досягнення свободи;

4) гідність - відстоювання своїх духовно-моральних і державницьких позицій, усвідомлення власної ваги та громадянського обов'язку у міжнародному співтоваристві.



1. Стратегічними документами державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності є:

1) Стратегія утвердження української національної та громадянської ідентичності;

2) державні цільові, регіональні та місцеві програми з утвердження української національної та громадянської ідентичності;

3) плани заходів з утвердження української національної та громадянської ідентичності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.



1. Складовими державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності є:

1) національно-патріотичне виховання;


2) військово-патріотичне виховання;

3) громадянська освіта.



Стаття 9. Особливості національно-патріотичного виховання

1. Метою національно-патріотичного виховання є формування і утвердження української національної та громадянської ідентичності, оборонної свідомості, громадянської стійкості на основі суспільно-державних (національних) цінностей України, соціальної активності та відповідальності, готовності до дієвого виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, державної незалежності і територіальної цілісності України.




2. Національно-патріотичне виховання охоплює всі сфери життєдіяльності суспільства, насамперед сфери освіти і науки, молодіжну та соціальну сфери, культури і мистецтва, реклами, відновлення та збереження національної пам'яті, краєзнавства, туризму, охорони довкілля, фізичної культури і спорту, профорієнтації на військові спеціальності, цивільної оборони та цивільного захисту, безпеки і оборони України, зв'язків із закордонними українцями.




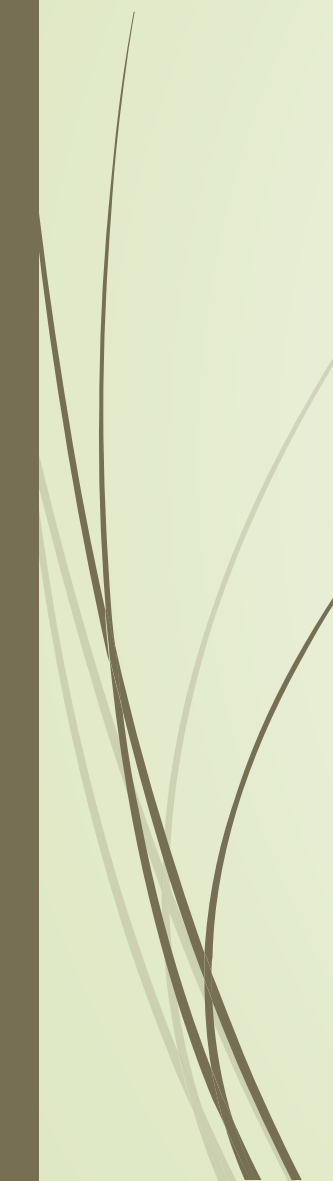
Основними складовими національно-патріотичного виховання є:


- 1) громадянсько-патріотичне виховання;
- 2) духовно-моральне виховання;
- 3) співпраця із закордонними українцями.



3. Національно-патріотичне виховання стосується громадян України і закордонних українців усіх вікових груп та здійснюється шляхом:

- 1) популяризації суспільно-державних (національних) цінностей України;
- 2) здійснення заходів з формування оборонної свідомості та громадянської стійкості;
- 3) поширення знань про видатних особистостей українського державотворення;

- 
- 
- 4) залучення інститутів громадянського суспільства до виконання завдань національно-патріотичного виховання;
 - 5) залучення громадян України, насамперед дітей та молоді, до участі в заходах національно-патріотичного спрямування;
 - 6) організації та здійснення виховних і просвітницьких заходів;



7) формування навичок критичного мислення, медіаграмотності та запобігання поширенню недостовірної інформації;


8) залучення закордонних українців до збереження і популяризації української мови, культури, а також формування та збереження національної ідентичності;

9) залучення ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, учасників Революції Гідності до здійснення заходів національно-патріотичного виховання.




4. Громадянсько-патріотичне виховання здійснюється за такими напрямками:

- 1) формування та утвердження в суспільстві патріотичної свідомості, любові до України, поваги до державних символів та державної мови;
- 2) залучення громадян до активної участі в громадському житті;




3) популяризація історії України, зокрема боротьби українського народу за самовизначення і творення власної держави, етапів державотворення та борців за незалежність і територіальну цілісність України, а також українців, досягнення яких увійшли до світової історії;

4) ознайомлення громадян, насамперед дітей та молоді, із засадами функціонування держави, сприяння вивченню Конституції України та законів України;



5) інформування громадян України про важливість здорового способу життя, відповідального ставлення до свого здоров'я, навчання навичкам безпеки життєдіяльності;

б) запобігання проявам негативної поведінки, злочинності, наркоманії, алкоголізму, насамперед серед дітей та молоді;



7) популяризація та збереження культурної спадщини та культурних цінностей України;

8) формування сприйняття державної мови як національної цінності та важливого атрибута національної ідентичності.




5. Духовно-моральне виховання здійснюється за такими напрямками:

- 1) популяризація та поширення україномовного культурного продукту;
- 2) сприяння утвердженню сімейних цінностей та активне залучення сім'ї до національно-патріотичного виховання;




3) популяризація та збереження культурної спадщини та культурних цінностей України;

4) формування лідерських компетентностей, особистої психологічної та духовної стійкості, проактивної життєвої позиції і усвідомленої громадянської відповідальності;



5) визначення ціннісних засад та етичних стандартів професійної діяльності, що передбачають сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків і запобігання корупції та зловживанню повноваженнями;

б) дбайливе ставлення до довкілля та природних ресурсів держави;



7) вшанування видатних особистостей українського державотворення, ветеранів України, героїв, які полягли в боротьбі за захист незалежності та територіальної цілісності України;

8) залучення закордонних українців до збереження і популяризації української мови, культури, а також формування та збереження національної ідентичності.



Стаття 10. Особливості військово-патріотичного виховання

1. Метою військово-патріотичного виховання є формування оборонної свідомості, готовності стати до лав Збройних Сил України та інших формувань сектору безпеки та оборони України, готовності до національного спротиву.




2. Військово-патріотичне виховання здійснюється за такими напрямками:

1) формування оборонної свідомості;

2) популяризація військової служби;


3) залучення громадян до сприяння безпеці і обороні України;

4) розвиток військово-прикладного і службово-прикладного спорту, технічної творчості та інновацій;



5) широке залучення школярів до загальнодержавних, регіональних та місцевих заходів військово-патріотичного виховання;

б) обов'язкове викладання предмета "Захист України" під час здобуття профільної середньої освіти;



7) підготовка кваліфікованого кадрового потенціалу з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, учасників Революції Гідності з подальшим їх залученням до організації та здійснення освітньої діяльності з початкової військової підготовки, реалізації програм, проектів та заходів військово-патріотичного виховання;


8) залучення ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, учасників Революції Гідності до організації та здійснення програм, проектів та заходів військово-патріотичного виховання.



Стаття 11. Особливості громадянської освіти

1. Метою громадянської освіти є формування та розвиток громадянських компетентностей на основі загальнолюдських цінностей та суспільно-державних (національних) цінностей України.

Здобуття громадянської освіти забезпечується суб'єктами освітньої діяльності.



2. Громадянська освіта в Україні спрямовується на формування та розвиток громадянських компетентностей через:


1) викладацьку діяльність;

2) просвітницьку діяльність;

3) соціальну рекламу;


4) залучення громадян до процесів формування та реалізації державної, регіональної і місцевої політики;

5) участь громадян у масових просвітницьких заходах.




3. Громадянська освіта охоплює усі види освіти (формальну, неформальну, інформальну), а також усі складники освіти, усі рівні освіти та всі вікові групи громадян.

4. Громадянська освіта має ґрунтуватися на суспільно-державних (національних) цінностях, цінностях особистої ефективності, правдивості та критичного мислення, взаємоповаги, відкритого спілкування та ефективної співпраці, захисту прав людини і громадянина.



2. Ключовими індикаторами ефективності реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності є показники:


- 1) збільшення кількості громадян, які пишаються своїм українським походженням та/або громадянством;
- 2) зменшення кількості громадян, які виїждять з України за кордон на постійне проживання або залишаються на постійне проживання за кордоном після тимчасового виїзду з України;
- 3) збільшення кількості громадян України, які повертаються в Україну після виїзду за кордон на постійне проживання, осіб, яким надано статус закордонного українця, закордонних українців, які виявили бажання набути громадянство України;



4) збільшення частки громадян України, які, за даними соціологічних опитувань, бажають, щоб їхні діти проживали в Україні;

5) збільшення кількості громадян України та закордонних українців, які подорожують у межах території України з пізнавально-рекреаційною метою;


6) збільшення кількості громадян України, які беруть участь у голосуванні під час виборів та референдумів, що проводяться в Україні відповідно до закону;



7) збільшення кількості громадян України, залучених органами державної влади та органами місцевого самоврядування до процесу формування політики та прийняття управлінських рішень;

8) збільшення частки громадян України, які, за даними соціологічних опитувань, вважають неприпустимим для себе особисто застосування корупційних практик, у тому числі на побутовому рівні;

9) збільшення кількості громадян України, насамперед дітей та молоді, залучених до проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, що реалізуються на місцевому, всеукраїнському та міжнародному рівні;




10) збільшення кількості громадян, які володіють українською мовою;

11) збільшення обсягів україномовного інформаційного та культурного продукту;

12) збільшення кількості культурних продуктів, спрямованих на національно-патріотичне та військово-патріотичне виховання;


13) збільшення кількості соціальної реклами, спрямованої на реалізацію завдань державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;




14) збільшення відвідуваності закладів, що популяризують культурні надбання українського народу, організовують заходи, присвячені боротьбі за незалежність і територіальну цілісність України;


15) збільшення кількості глядачів на переглядах творів кіномистецтва, що розкривають героїчне минуле та сьогодення українського народу, його боротьбу за незалежність і територіальну цілісність України;

16) підвищення серед громадян України та закордонних українців рівня знань про видатних особистостей українського державотворення, визначних військових, науковців, діячів культури, спортсменів, підприємців та інших визначних представників українського народу;

- 
- 17) збільшення кількості підготовлених фахівців у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, зокрема з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, учасників Революції Гідності;
- 18) функціонування систем добровільної професійної військової підготовки населення та кадрової підготовки виховників, інструкторів військово-патріотичного виховання;




19) збільшення кількості осіб, які щороку приймаються в добровільному порядку на військову службу (за контрактом) або на добровільних засадах залучаються до служби (праці за трудовим договором) у Збройних Силах України, інших утворених відповідно до закону військових формуваннях, формуваннях територіальної оборони, правоохоронних та розвідувальних органах, органах спеціального призначення з правоохоронними функціями, силах цивільного захисту та інших органах, на які Конституцією та законами України покладено функції із забезпечення національної безпеки та оборони України;



20) збільшення частки громадян України, які, за даними соціологічних опитувань, готові захищати незалежність та територіальну цілісність України зі зброєю в руках;


21) зменшення кількості правопорушень, вчинених громадянами України;

22) покращення екологічної ситуації в Україні у результаті діяльності держави, територіальних громад, інститутів громадянського суспільства, установ, підприємств, організацій.



Стаття 13. Суб'єкти відносин у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності


1. Суб'єктами відносин у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, сили безпеки і оборони, юридичні особи та громадяни України, міжнародні організації, іноземні юридичні особи, іноземці та особи без громадянства, сім'я та інші соціальні інститути, що беруть участь у формуванні та реалізації державної політики в зазначеній сфері.



Стаття 18. Повноваження суб'єктів освітньої діяльності у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності


1. Суб'єкти освітньої діяльності у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності:


1) забезпечують здобуття громадянських компетентностей здобувачами освіти, їх громадянсько-патріотичне, військово-патріотичне та духовно-моральне виховання під час здійснення освітньої діяльності;



2) реалізують проекти у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, сприяють у реалізації таких проектів іншими суб'єктами відносин у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;

3) здійснюють підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації фахівців у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;


- 
- 4) долучають громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території України, до реалізації проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, спрямованих на громадянську освіту, у тому числі із застосуванням онлайн-інструментів здобуття громадянської освіти;
 - 5) здійснюють наукове та/або методичне забезпечення педагогічної та науково-педагогічної діяльності в частині утвердження української національної та громадянської ідентичності.



2. Заклади освіти та інші суб'єкти освітньої діяльності в межах освітнього процесу:


1) забезпечують національно-патріотичне, військово-патріотичне виховання та громадянську освіту здобувачів освіти;

2) реалізують проекти у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, сприяють реалізації таких проектів іншими суб'єктами освітньої діяльності;




3) у встановленому порядку можуть залучати ветеранів війни до викладацької діяльності, а також до національно-патріотичного, військово-патріотичного виховання та реалізації проектів у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;

4) виконують інші повноваження, визначені цим Законом.






1. До закладів сфери утвердження української національної та громадянської ідентичності відносяться заклади освіти, заклади культури, молодіжні центри, інші заклади, які здійснювали діяльність з національно-патріотичного виховання, військово-патріотичного виховання та/або громадянської освіти до набрання чинності цим Законом, а також заклади, утворені після набрання ним чинності.




2. Основними завданнями закладів сфери утвердження української національної та громадянської ідентичності є:

1) реалізація державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності шляхом участі в реалізації заходів державних, регіональних та місцевих цільових програм або здійснення власних заходів у зазначеній сфері;

- 
- 
- 2) надання інформаційної підтримки фахівцям у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності та волонтерам;
 - 3) забезпечення умов для набуття громадянами громадянських компетентностей, вдосконалення знань та навичок, необхідних в умовах воєнних дій чи надзвичайних ситуацій;
 - 4) забезпечення роботи гуртків, клубів та інформаційних центрів;



5) залучення ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, учасників Революції Гідності до процесів утвердження української національної та громадянської ідентичності.



3. Засновниками закладів сфери утвердження української національної та громадянської ідентичності, утворених після набрання чинності цим Законом, можуть бути органи місцевого самоврядування та юридичні особи приватного права.